

Zprávy z neziskových organizací, kterým pomáhá OKD a její nadace při péči o nemocné lidi, seniory, děti i životní prostředí

Z ubytovny do vlastního, happy end pana Radima

Rešení lidských problémů je náplň práce terénních pracovníků Sociální služby KONTAKT.

Na nezpochybnitelném úspěchu nese podíl i sám uživatel terénní sociální služby KONTAKT Karviná. Nedal se odradit špatným začátkem a šel ke změně

KARVINÁ – Nezaměstnaný, nespokojený padesátník přezívající z nás. ADRA je společnost se širokým terénním prostředím. Tak poznali pracovníci terénního programu

Slezské diakonie loni v říjnu pana Radima. Již letos v únoru se ukázalo, že jeho příběh má na startovano na happy end. To se zatím u sociální služby realizované za podpory těžké nadace dá spočítat na prstech jedné ruky.

„Poprvé jsme se s panem Radimem setkali na ubytovně Předvoj v Novém Městě, kde se ocitl v nepříznivé sociální situaci. Nízké příjmy pouze z dávek a pro-

středí, v němž byl nucen bydlet, ho velmi tížily. Nebyl pochopitelně spokojen,“ přiblížil terénní sociální pracovník Vít Goryl. Klient sám jejich službu oslovil ohledně komunikace se soudem a možností navýšení dávek.

„Ani přes naši podporu a velmi vysokou snahu uživatele to zpočátku nepřinášelo očekávané výsledky. Pomoc z naší strany a aktivita pana Radima ovšem nepolevovaly a jeho situace se začala zlepšovat, postupně šla ke změně,“ pokračovala Jana Musiolková, která se s Gorylem věnuje v rámci projektu Terénní služba na dosah ruky řešení mnoha lidských životních problémů.

Sociální pracovníci služby KONTAKT Karviná se s panem Radimem setkávali v „jeho prostředí“ na ubytovně či ulici. „Časem jsme došli k záměru získat pro něj pronájem bytu. Kombinace informací, které jsme

mu poskytli – jak jednat s pronajímateli a orientovat se v nabídce bytů či jaké doklady doložit – s aktivitou uživatele vedly k podpisu nájemní smlouvy,“ uvedl Goryl.

S přestěhováním pana Radima do bytu 1+1 se jeho životní podmínky radikálně zlepšily. „To je nezpochybnitelný, společnými silami dosažený úspěch. Takových příkladů dobré práce se v naší službě naskytne snad deset do roka,“ líčila Musiolková. Největším pozitivem podle ní bylo, že se uživatel nevzdal. I přes počáteční neúspěchy ho motivovali ke změně, která přišla.

„Ke konci procesu se pan Radim ukázal už jako samostatný, kdy jej naše služba víceméně už jen doprovázela procesem, jež si přizpůsobil svým potřebám. Věříme, že mu zůstane chuť k dalšímu zlepšování jeho sociální situace,“ upřesnil Goryl. Klient, jak doplnil, se pokouší najít uplatnění na trhu práce. Jeho snahou je udržet si dlouhodobě, ne-li natrvalo, současný bydlení.

Radek Lukša

Vít Goryl s Janou Musiolkovou v kanceláři na ulici G. Morcinka v Karviné – Novém Městě.

133
Tolika lidem se vloni věnoval terénní program Slezské diakonie v Karvině.

Terénní služba na dosah ruky

Slezská diakonie pomáhající potřebným na základě křesťanských hodnot provozuje sociální službu KONTAKT Karviná za podpory Nadace OKD několik let. Projekt pojmenovaný Terénní služba na dosah ruky umožnil rozšířit nabídku

a zkvalitnit práci s dospělými nacházejícími se v nepříznivé životní situaci. „Našich služeb využilo i pár bývalých horníků, kteří nemají práci nebo nejsou schopni si vydělávat a berou sociální dávky,“ informovali Goryl s Musiolkovou.

Hnízdo na Černé louce, kde Bílá holubice učí tancovat hendikepované.

BÍLÁ HOLUBICE UČÍ TANCOVAT HENDIKEPOVANÉ OBČANY

OSTRAVA – Nemůžeš chodit, můžeš tančit! S vozíčkáři ve svém ansámblu to dokazují už několik let členové souboru Bílá holubice. A nyní vyzývají i další hendikepované – přidejte se a pusťte se do tance.

Tanec na kolečkách

- probíhá každé pondělí od 16.30 do 17.45
- lekce jsou ve studiu Hnízdo na Černé louce
- asistenti hendikepovaných se mohou přidat

„S výsledky naší činnosti se veřejnost seznámila prostřednictvím úchvatných představení jako Labutí sen o duši, Tvé světlo, Řeč duše a Cirkus, se kterým po loňské premiéře pokračujeme i v letošní sezoně. Každé vždy budilo zájem hendikepovaných o tanec a divadelní umění, proto jsme se rozhodli zavést kurzy pro hendikepované a jejich asistenty,“

uvádí Xenie Kaduchová z Bílé holubice.

Marie Dinková a Lenka Sedláčková je vedou od února. „Zkušební jsme spustili kurzy letos v lednu, abychom zmapovali zájem. Byl značný, najeli jsme na pravidelné tréninky. Navázali jsme na činnost baletního mistra Igora Vejsady, spoluzakladatele Bílé holubice a dlouholetého kolegy,“ říká mluvčí souboru. V něm působí i zrakově postižená Karolína Neckářová, dcera střílníka z DZ 2.

Hendikepovaných se zatím v projektu s názvem Tanec nejen na kolečkách učí pohybovat na parketu osm. „Obavy a nejistotu zanechali doma,“ poznamenává Kaduchová s tím, že aktivity Bílé holubice pro veřejnost tím nekončí. Pro zpestření nabídky svého studia Hnízdo na Černé louce (prostor CoolTour) chystá také Tančírny na kolečkách. První party se pravděpodobně uskuteční v dubnu.

uzi

Osobní zapojení patrona

Roberta Neckáře z Havířova sice mezi tanečnický a divadelníky Bílé holubice neuvidíte, avšak prostředí, v němž se pohybují, je částečně i jeho dílem. Pro soubor jako dobrovolník vyrábí a udržuje rekvizity. Zajišťuje také dopravu

na vystoupení. Na šachtě pracuje patron projektu již devětadvacátým rokem. Celou dobu na ČSM, respektive DZ 2. Momentálně dělá na severní lokalitě zástupce vedoucího úseku trhacích prací a vrtů.

Radek Lukša, Zuzana Balická

Dobrovolnické centrum ADRA Havířov má svou srdcařku

Pomáhat je samozřejmá věc, tvrdí Lubomíra Amruzová, která už pět let navštěvuje osamělé seniory a nemocné

HAVÍŘOV – Lubomíra Amruzová pracovala necelé čtyři roky v personálním útvaru správy společnosti OKD, na starosti měla sociální administrativu. Vloni se stala patronkou projektu podpory dobrovolnictví havířovské pobočky humanitární organizace ADRA. Nadace OKD ji nominovala mezi Srďače roku 2015. Proto jsme jí dali prostor jako Osobnosti měsíce března.

Jak jste se dostala k dobrovolnictví a proč právě ADRA?

Vždy jsem se snažila pomáhat lidem, je to přirozené pro každého z nás. ADRA je společnost se širokým, ale zároveň konkrétním segmentem lidí. Rychlá, jasná, účelová spolupráce. Lidé v této neziskovce nemluví naprázdno, jsou vidět skutky. Dovolím si vyzdvihnout

nout kolegy, které potkávám, střídám se s nimi. Pokaždé mě utvrzují, že to, co děláme, má smysl. Dobrovolníci jsem pět let. Nikdy mě nenapadlo s touto činností přestat. Důvod? Pomáhám lidem!

Co vás vedlo k tomu být dobrovolníkem hlavně u seniorů?

Proč seniory? Proto, že jsou to lidé, kteří už nemají vždy sílu a bohužel ani zdraví si pomoci sami. I když jsou třeba upoutáni na lůžko, nejsou na obtíž. V životě odvedli svůj kus práce a teď, kdy už nejsou úplně soběstační, tak si zaslouží pomoc od nás, kteří máme sil dost, kteří můžeme a chceme tuto pomoc poskytovat. Ale nejsou to jen seniory.

Setkala jste se se spoustou lidí, kdo vám utkvěl v paměti?

Těch klientů bylo opravdu hodně. Ráda ale vzpomínám na pana Františka, shodou okolností bývalého horníka, jehož si ještě někteří kolegyňe v OKD pamatovaly z Dolu 9. květen. Ten nepatřil k seniorům, ale nemocným. Chodila jsem za ním do léčebny

Lubomíra Amruzová, dobrovolnice ADRA.

dlouhodobě nemocných, zpočátku nekomunikoval, zůstal zavřený v pokoji se zataženými závěsy. Uvažoval, že si vezme život. Našla jsem si k němu cestu a výsledkem byl nádherný. Objevil motivaci, těšil se na mé návštěvy. Najednou byl oholený, navoněný, trénoval po schodech, aby dokázal, že má opět sílu. Poslední den v léčebně jsme hráli karty, když přišla jeho rodina. Chtěla jsem jí dát samozřejmě přednost a zvedla se, ale pan František řekl, ať

nikam nechodím, že jsem ta jeho nejlepší návštěva... To se skoro ani nedá vyprávět, ten pocit a radost, to se musí zažít!

A reakce okolí? Dobrovolnictví není v Česku až tak rozšířené...

Okolí? Nějak to s nikým nerozebírám. Myslím, že je věcí každého z nás, jakým způsobem se k této věci staví. Manžel a má tři synové mě každopádně plně podporují a pomáhají mi.

Jakou máte v organizaci ADRA jako dobrovolník podporu?

Jak už jsem se zmínila, ADRA znamená rychlou, jasnou a účelovou spolupráci. Samozřejmě zde máme supervize. Operativně řešíme, zda je někde pacient či klient potřebující pomoc. Víme, kdo a kdy má prostor a je pro daného člověka nejvhodnější. Předáme si informace a konáme.

Jak naložíte s odměnou spojenou se srďačskou nominací?

Penízky půjdou na projekt s názvem Panenky se srdcem pro seniory. Jedná se o terapeutické

panenky s řadou speciálních vlastností, které je předurčují k úspěšné práci s klienty trpícími různými formami demence včetně Alzheimerovy choroby. Panenky vypadají jako děti. Mají ventilovat pocity. Emoce, které klienty duší, které je ubíjejí uvnitř. Někteří se uzavírají do sebe, nespouštějí, nemají chuť žít, být ještě na tomto světě. Panenky také mohou vracet krásné vzpomínky. Mají vyvolávat komunikaci, znovuobjevit v člověku pocit, že je tu vždy ještě něco, proč je důvod žít.

Opustila jste srďačskou rodinu, vzkázete něco na závěr?

Protože již nepůsobím ve společnosti OKD, ráda bych touto

cestou poděkovala Nadaci OKD za pomoc a spolupráci. Zároveň bych moc ráda poděkovala všem lidem, kteří odvádějí náročnou práci v podzemí i na povrchu dolů, díky nimž těžba nadace existuje a pomáhá potřebným. Patří k nim i můj manžel Josef, jenž je v OKD od svých patnácti let. Pro firmu se vyučil, fáral léta jako technik v rubáňce a momentálně dělá směnmištra na Darkově. Srdcovku každopádně považují za fajn věc. Je dobře, že Nadace OKD v minigrantovém programu stále pokračuje. Věřím, že srďačská rodina zůstane zachována a bude se rozrůstat dále.

Radek Lukša, Zuzana Balická

Panenky se srdcem pro seniory

Svémi parametry do jisté míry připomínají skutečné děti. Jsou z měkkého textilního materiálu a slouží k „pozitivní stimulaci smyslových orgánů klienta“. Výraz obličejů sice mají neutrální, ale

přesto navozují kladné emoce. Dají se objímat, chovat či posadit. Do kapsičky je dokonce možné vložit simulátor tlukoucího srdíčka, což terapeutický efekt ještě zesiluje.